

ÁKVÖRDUN nr. A1 frá 12. júní 2009

2012/EES/12/05

um að koma á samráðs- og sáttferli varðandi gildi skjala, það hvaða löggjöf skuli gilda og úthlutun bóta samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 883/2004 (*)

(2010/C 106/01)

FRAMKVÆMDARÁÐIÐ UM SAMRÆMINGU
ALMANNATRYGGINGAKERFA HEFUR,

með hliðsjón af 16. gr. reglugerðar (EB) nr. 987/2009 um að koma á málsmeðferð vegna beitingar 13. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004,

með hliðsjón af a-lið 72. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 883/2004 frá 29. apríl um samræmingu almannatryggingakerfa ⁽¹⁾, en samkvæmt honum skal framkvæmdaráðið fjalla um álitæfni er lúta að framkvæmd og túlkun ákvæða reglugerðar (EB) nr. 883/2004 og reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 987/2009 frá 16. september 2009 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EB) nr. 883/2004 um samræmingu almannatryggingakerfa ⁽²⁾,

með hliðsjón af 60. gr. reglugerðar (EB) nr. 987/2009 um að koma á málsmeðferð vegna beitingar 68. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

með hliðsjón af 3. mgr., annarri undirgrein 4. mgr. og 6. mgr. 76. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004 um samvinnuskyldu lögbærra yfirvalda og stofnana aðildarríkjanna til að tryggja rétta framkvæmd reglugerðanna,

1) Ein meginforsenda þess að reglur Bandalagsins um samræmingu almannatryggingakerfa geti verið skilvirkar er náð og skilvirkt samstarf milli yfirvalda og stofnana hinna ýmsu aðildarríkja.

með hliðsjón af 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 987/2009 um lagalegt gildi skjala og fylgigagna sem sýna stöðu einstaklings,

2) Einn liður í góðu samstarfi samkvæmt reglugerðunum er upplýsingaskipti milli yfirvalda og stofnana og einstaklinga sem byggist á meginreglunum um opinbera þjónustu, skilvirkni, virka aðstoð, skjóta afhendingu og aðgengi.

með hliðsjón af 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 987/2009 um bráðabirgðabeitingu löggjafar og bráðabirgðaúthlutun bóta þegar upp kemur ágreiningur milli stofnana eða yfirvalda tveggja eða fleiri aðildarríkja um það hvaða löggjöf skuli gilda,

3) Það er í þágu bæði stofnananna og yfirvaldanna og viðkomandi einstaklinga að allar upplýsingar, sem eru nauðsynlegar til að geta komið á og ákvarðað réttindi og skyldur hlutaðeigandi einstaklings, séu veittar eða þeim miðlað án tafar.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB C 106, 24.4.2010, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 76/2011 frá 1. júlí 2011 um breytingu á VI. viðauka (Félagslegt öryggi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 54, 6.10.2011, bls. 46.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 166, 30.4.2004, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 284, 30.10.2009, bls. 1

- 4) Grundvallarreglan um samstarf af heilindum, sem einnig er mælt fyrir um í 10. gr. sáttmálans, útheimtir einnig að stofnanir láti fara fram viðeigandi mat á þeim staðreyndum sem varða beitingu reglugerðanna. Ef upp kemur vafi um gildi skjals eða réttmæti fylgigagna eða þegar upp kemur ágreiningur milli aðildarríkja um það hvaða lög-gjöf skuli gilda eða hvaða stofnun skuli greiða bætur er það í þágu hlutaðeigandi einstaklings, sem heyrir undir reglugerð (EB) nr. 883/2004, að stofnanir eða yfirvöld í hlutaðeigandi aðildarríkjum komist að samkomulagi innan hæfilegs tíma.
- 5) Í 5. og 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 987/2009 er kveðið á um sattaferli sem ber að fylgja í þessum tilvikum.
- 6) Þessi ákvæði staðfesta og rýmka dómafrankvæmd Dómstóls Evrópubandalaganna samkvæmt reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ en samkvæmt henni hefur staðlað ferli verið mótað fyrir deilur milli aðildarríkja, sem snúa að gildi vottorða vegna útsendingar, og þau hafa verið felld inn í fyrri ákvörðun 181 frá framkvæmdaráði Evrópubandalaganna um félagslegt öryggi farandlaunþega ⁽²⁾.
- 7) Í 5. og 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 987/2009 er kveðið á um að í þeim tilvikum þegar samkomulag næst ekki milli hlutaðeigandi stofnana og yfirvalda sé hægt að vísa málinu til framkvæmdaráðsins.
- 8) Í 16. gr. reglugerðar (EB) nr. 987/2009 er kveðið á um að einnig skuli fylgja þessu ferli þegar upp kemur ágreiningur milli stofnana eða yfirvalda varðandi beitingu 13. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004.
- 9) Ákvæði 60. gr. reglugerðar (EB) nr. 987/2009 fela í sér svipaða tilvisun í 6. gr. þessarar reglugerðar þegar upp kemur ágreiningur um það hvaða löggjöf skuli gilda samkvæmt forgangsrétti á sviði fjölskyldubóta.
- 10) Þessi ákvæði byggjast á 6. mgr. 76. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004 þar sem kveðið er á um að komi upp erfiðleikar við túlkun eða beitingu þeirrar reglugerðar skuli stofnun í lögbæru aðildarríki eða búsetuaðildarríki snúa sér til stofnana í hlutaðeigandi aðildarríkjum og þar
- sem kveðið er á um að málum megi vísa til framkvæmdaráðsins finnst engin lausn innan hæfilegs tíma.
- 11) Aðildarríkin hafa lýst því yfir að þörf sé á að fastsetja staðlað ferli sem ber að fylgja áður en hægt er að vísa máli til framkvæmdaráðsins og að skilgreina nánar hlutverk framkvæmdaráðsins við að setta andstæð sjónarmið stofnana um það hvaða löggjöf skuli gilda.
- 12) Svipað ferli hefur þegar verið fastsett með nokkrum tvíhliða samningum milli aðildarríkja. Þeir samningar voru notaðir sem fyrirmynd þessarar ákvörðunar.
- 13) Til að hraða ferlinu þykir ráðlegt að samskipti milli tengiliða stofnana og yfirvalda fari fram með rafrænum hætti.
- Ákvörðunin er tekin í samræmi við þau skilyrði sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 71. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004.
- ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:
1. Í þessari ákvörðun er mælt fyrir um reglur um samráðs- og sattaferli sem hægt er að fylgja í eftirfarandi tilvikum:
- a) þegar upp kemur vafi um gildi skjals eða að fylgigögn með upplýsingum um stöðu einstaklings séu rétt að því er varðar beitingu reglugerðar (EB) nr. 883/2004 eða reglugerðar (EB) nr. 987/2009 eða
- b) í málum þar sem upp kemur ágreiningur milli aðildarríkja um það hvaða löggjöf skuli gilda.
2. Fylgja skal samráðs- og sattaferlinu áður en málum er vísað til framkvæmdaráðsins.
3. Ákvörðun þessi gildir með fyrirvara um þá stjórn-sýslumedferð sem fylgja skal samkvæmt landslögum hlutaðeigandi aðildarríkis.
4. Ef málinu hefur verið skotið til æðra dóms- eða stjórn-sýslustigs skal hætta samráðs- og sattaferlinu samkvæmt lögum þess aðildarríkis þar sem stofnunin, sem gefur um-rætt skjal út, er staðsett.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 149, 5.7.1971, bls. 2.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 329, 14.12.2001, bls. 73.

5. Stofnun eða yfirvald sem lýsir yfir efasemdum um gildi skjalsins, sem gefið var út hjá stofnun eða yfirvaldi annars aðildarríkis, eða er ósammála (bráðabirgða)ákvörðun um það hvaða löggjöf skuli gilda er hér á eftir nefnd „stofnun sem leggur fram beiðni“. Stofnun hins aðildarríkisins er hér á eftir nefnd „stofnun sem beiðni er beint til“.

Fyrsta stig samráðferlisins

6. Ef upp koma einhverjar þær aðstæður, sem um getur í 1. lið, snýr sú stofnun sem leggur fram beiðni sér til þeirrar stofnunar sem beiðni er beint til og biður um nauðsynlegar útskýringar á ákvörðun hennar og, ef við á, að ákvörðunin verði dregin til baka eða yfirlýsing gefin þess efnis að viðkomandi skjal sé ógilt eða að ákvörðunin verði endurskoðuð eða ógilt.
7. Sú stofnun sem leggur fram beiðni rökstyður beiðni sína og sýnir fram á að þessi ákvörðun eigi við og leggur fram viðeigandi fylgigögn sem styðja beiðnina. Stofnunin tekur fram hver verður tengiliður hennar á fyrsta stigi samráðsferlisins.
8. Sú stofnun sem beiðni er beint til staðfestir viðtöku beiðninnar með tölvupósti eða símbréfi án tafar og eigi síðar en 10 virkum dögum eftir að beiðnin berst. Stofnunin skal einnig taka fram hver tengiliður hennar verður á fyrsta stigi samráðsferlisins.
9. Sú stofnun sem beiðni er beint til upplýsir þá stofnun sem leggur fram beiðni um niðurstöðu rannsóknar sinnar eins skjótt og auðið er en eigi síðar en þremur mánuðum eftir viðtöku beiðninnar.
10. Ef upprunalega ákvörðunin er staðfest, hún afturkölluð og/eða skjalið dregið til baka eða lýst ógilt skal sú stofnun sem leggur fram beiðni tilkynna það þeirri stofnun sem beiðni er beint til. Hún skal einnig tilkynna viðkomandi einstaklingi og, ef við á, vinnuveitanda hans um ákvörðun sína og um þá málsmeðferð sem kveðið er á um í þeirri landslöggjöf sem stofnunin starfar eftir og varðar leiðir til andmæla.
11. Ef sú stofnun sem beiðni er beint til getur ekki lokið rannsókn sinni innan þriggja mánaða vegna þess hversu flókið málið er eða vegna þess að sannprófun ákveðinna gagna krefst þátttöku annarrar stofnunar getur hún lengt frestinn um allt að þrjú mánuði. Sú stofnun sem beiðni er beint til skal upplýsa þá stofnun sem leggur fram beiðni um framlenginguna eins skjótt og auðið er en a.m.k. einni viku áður en fyrsti fresturinn rennur út, skal rökstyðja seinkunina og tilgreina hvenær áætlað er að rannsókn ljúki.
12. Í sérstökum undantekningartilvikum geta hlutaðeigandi aðildarríki samþykkt að vikja frá þeim tímamörkum sem skilgreind eru í 9. og 11. lið, að því tilskildu að

framlengingin sé rökstudd og hófleg í ljósi aðstæðna í hverju tilviki fyrir sig og með tímamörkum.

Annað stig samráðsferlisins

13. Ef stofnanirnar komast ekki að samkomulagi á fyrsta stigi samráðsferlisins eða ef sú stofnun sem beiðni er beint til hefur ekki getað lokið rannsókn sinni innan 6 mánaða frá móttöku beiðninnar skulu stofnanirnar tilkynna það lögbærum yfirvöldum sínum. Stofnanirnar skulu hvor um sig halda skrá yfir starfsemi sína.
14. Lögbær yfirvöld hlutaðeigandi aðildarríkja geta ákveðið að hefja annan áfanga samráðsferlisins eða að vísa málinu beint til framkvæmdaráðsins.
15. Ef lögbær yfirvöld hefja annan áfanga samráðsferlisins skulu þau hvert um sig tilnefna aðaltengilið innan tveggja vikna frá því að stofnanirnar létu þau vita. Ekki er nauðsynlegt að tengiliðir hafi beinar valdheimildir á viðkomandi sviði.
16. Tengiliðir skulu leitast við að ná sáttum í málinu innan sex vikna frá því að þeir eru tilnefndir. Tengiliðir skulu hver um sig halda skrá yfir störf sín og tilkynna stofnununum um niðurstöðu annars áfanga samráðsferlisins.

Sáttaferlið

17. Ef ekki næst samkomulag á meðan á samráðsferlinu stendur er lögbærum yfirvöldum heimilt að fara með málið fyrir framkvæmdaráðið. Lögbær yfirvöld semja hvert fyrir sig greinargerð yfir helstu ágreiningssatriði og leggja fyrir framkvæmdaráðið.
18. Framkvæmdaráðið skal leitast við að sætta sjónarmiðin innan sex mánaða frá þeim degi þegar málið var lagt fyrir það. Það getur ákveðið að vísa málinu til sáttanefndar sem koma má á fót samkvæmt reglum framkvæmdaráðsins.

Lokaákvæði

19. Aðildarríkin skulu ár hvert gefa framkvæmdaráðinu skýrslu um fjölda ágreiningsmála sem fara í það ferli, sem sett er fram í þessari ákvörðun, hvaða aðildarríki eiga hlut að máli, helstu ágreiningsefni, hve lengi ferlið stendur yfir og niðurstöður úr því.
20. Aðildarríkin skulu leggja fram fyrstu ársskýrslu sínar innan þriggja mánaða frá lokum fyrsta ársins sem þessari ákvörðun var beitt.

21. Framkvæmdaráðið skal meta reynslu aðildarríkjanna af beitingu þessarar ákvörðunar innan þriggja mánaða frá viðtöku fyrstu ársskýrslunnar og hafa hliðsjón af skýrslum aðildarríkjanna. Framkvæmdaráðið ákveður eftir lok fyrsta árs hvort skýrslugjöf skuli vera árleg eða ekki.
22. Ákvörðun þessi skal birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*. Hún kemur til framkvæmda á gildistökudegi reglugerðar (EB) nr. 987/2009.

Formaður framkvæmdaráðsins,

Gabriela Pikorová
